

PRAVILO ZDRAVEGA RAZUMA

Besede Dr. Hislopa o tem kako pravilno slediti notranjemu glasu

Baba pravi svojim slednikom, da je On v resnici prebivalec vsakega srca in da je, če ga pokličemo, pripravljen voditi naše življenje do veličastne izpolnitve. Veličastna izpolnitev življenja je nedvomno tisto, kar hoče vsak človek. Mi hočemo in Baba je pripravljen. Zakaj se potem takoj vse ne zloži skupaj?

Če bi bila stvar tako preprosta, kot je videti na prvi pogled, bi bili vsi srečni. Vsega skupaj ni tako lahko doumeti, in to dokazujejo neskončne razprave in vprašanja na temo predaje Božanskemu. Ta vprašanja se zelo pogosto pojavijo na srečanjih Saijevih slednikov in pri pogovorih na študijskih krožkih.

Če naj Baba prevzame odgovornost za potek naših življenj, moramo svoja življenja očitno predati njemu in mu dopustiti vlogo voznika. "Predaja Bogu" je pravzaprav prepoznanje višje moči. Toda prepoznanje višje moči ni predstava, ki bi jo bilo mogoče vtakati v načrt delovanja. Kaj je s tem mišljeno, lahko izvemo šele tedaj, ko se ta "prepoznava" v resnici dogodi.

Kmalu po odločitvi, da bomo predali svoje življenje Gospodovemu vodstvu, ugotovimo, da se nismo sposobni odreči zmožnostim, ki smo jih dotedaj imeli za glavne vidike samih sebe. Zdi se, da se nam vse odmika v prihodnost, (ko "prepoznamo višjo moč") ko bomo modrejši in sposobni globljega razumevanja. To so nekatera od vprašanj, ki mučijo Saijeve slednike in sprožajo dolgotrajne razprave na srečanjih skupin.

Če se le zavzeto lotimo proučevanja božanskih naukov božanskega Babe, nas lahko ti preusmerijo od razmišljanja o prihodnjih dosežkih do delovanja v sedanjosti. Baba pravi, da se lahko predamo Bogu le z ljubeznijo – ne s prihodnjo, marveč z današnjo. Ne da bi še kaj razglabljali o tem, lahko prav v tem trenutku začnemo predajati svoje življenje božanskemu vodstvu. Nobena zunanja sila ne more preprečiti naše predaje Bogu. V tem trenutku se lahko začnemo predajati Bogu z odpovedjo svojim navezanostim na kar koli, kar nismo mi. Lahko pa se odpovemo tudi navezanosti na svoje delovanje. Prav ko se lotevamo nekega dejanja, ga lahko posvetimo Bogu. V tem smo svobodni, kdo bi nam lahko to preprečil? Baba je rekel, da bo on, se pravi vsevedna božanska modrost in božanska energija, sprejel naša dejanja in prevzel nase njihove posledice. Potem so tu stanja, ki jih imamo za "svoja": moja jeza, moja zavist, moja žalost itn. Takoj ko zaznamo takšne misli in vzgibe, se lahko brez zadržkov obrnemo na Boga, ljubljene našega srca in rečemo: "Vzemi jih, o Gospod, niso dobrodošli, niso moji in mi ne pripadajo, nisem več navezan nanje." Baba je nekoč rekel: "Tako je prav! Dajte jih meni."

* * *

JH: Svami v svojih govorih pravi, da bi morali pri svojem delovanju vedno priznavati Bogu vlogo delujočega in da si ne bi smeli te vloge lastiti zase. Svami tudi pravi, naj namesto delovanja z omejeno človeško močjo prosimo za božjo moč. Ali sta ti dve navodili namenjeni vsakomur, glede na to, da ju Svami vključuje v svoje govore?

SAI: Zavzemite stališče, da Bog deluje po vas.

JH: Kaj to pomeni, Svami? Kako naj to udejanimo v konkretnem vsakdanjem dogajanju?

SAI: Vi mislite, da delujete, vendar to počne vaše telo ali vaš um ali inteligenca. Toda po njih deluje Bog. Atma v vas je edini vir delovanja. Atma je Bog.

JH: Torej, namesto da mislim, da jaz delujem, bi si moral reči – in upoštevati – da je »jaz« samo beseda in da vse to delovanje in gibanje ne izvira »iz Hislopa«, marveč v resnici deluje Bog sam. Je tako?

SAI: Bog uporablja tvojo inteligenco, um in telo kot orodja, s katerimi opravi določeno delo. S peresom pišeš in s škarjami režeš papir, vendar ta orodja ne opravijo dela. Ti jih uporabljaš in z njimi opraviš delo. Podobno tudi Bog za svoj namen uporablja orodja, ki jih imenuješ »jaz« – inteligenco, um in telo.

JH: Je mogoče to s pridom početi ves dan, si govoriti, da Bog prav vsak trenutek uporablja moj um in telo kot svoje orodje? Je to smiselno v vsakdanjem življenju in delovanju?

SAI: Tako je, in to je povsem izvedljivo.

Obiskovalec: Ampak, Svami! Potem Bog dela zlo!

SAI: Sprva morda (se pravi navidezno), potem pa ne. Ni Bog tisti, ki dela zlo. Zlo izhaja iz ega.

Kako vemo, da je ta notranji glas, vest, glas Boga in ne naš glas? Zelo enostavno ga boste prepoznali, če boste pri tem uporabili pravilo »zdravega razuma«. **Svami pravi, da mora človek v svojem življenju najprej uporabiti zdrav razum in šele nato duhovni razum.** Nekoč sem mu rekel: »Svami, enostavno se mi ne zdi prav, če rečemo, da je vest Bog in da je tisto, kar nam narekuje pravilno. Prosim povej, kako razlagaš križarje in nevernike?« Saj veste, da so v zgodovini križarji začeli vojno z muslimani in jih vsepovprek pobijali; a so seveda tudi sami utrpeli podobno smrt. Zato sem rekel: »Svami, križarji so nevernike pobijali zato, ker jim je njihova vest narekovala, da je tako pravilno.« Svami je odgovoril: **»Ne, Hislop, to je popolnoma napačno. Ti ljudje niso naredili drugega kot posvojili zamisli drugih, torej tisto za kar so drugi trdili, da je pravilno. Rečeno jim je bilo, da je pobijanje nevernikov pravilno. Vendar, če bi se katerikoli od teh križarjev za trenutek ustavil in odvrnil vse svoje predsodke o nevernikih ter neposredno vprašal Boga - svojo vest - ali je prav, da pobija nevernike, bi mu Bog odgovoril z »ne«. In ta križar ne bi sodeloval v pobijanju.«**

Torej, če izprašate svojo vest in dobite odgovor v katerega niste čisto prepričani, uporabite zdrav razum. *Ali je moje dejanje razumsko? Ali bo posledica dobra? Ali me bo prizadelo? Ali bo prizadelo koga drugega?* Če ne bo prizadelo ne mene ne koga drugega, potem je možno, da nam Bog na osnovi zdravega razuma pravi naj to storimo.

Svami pravi, da je vest Bog v vsakem človeku. Bog v vsakem človeku prebiva kot njegova vest. Če se v vas pojavi kakršnakoli želja, potem bi jo morali preveriti na način, ki ga svetuje Svami. Namreč, ko začutite željo, se najprej vprašajte: *»Ali bo ta želja koga prizadela?«* Nato pa še: *»Ali bo ta želja prizadela mene?«* Baba pravi, da v primeru, ko ugotovimo, da bo želja *dejansko* prizadela ne samo čustva drugih, temveč, da bo resnično prizadela nekoga drugega ali vas same, je to željo potrebno popolnoma izkoreniniti. Če pa ne bo prizadela niti drugega niti vas samih, potem nadaljujte. Brez skrbi izpolnite svojo željo.

Vprašanje: Kaj pa naj storimo z negativnimi mislimi in željami?

SaiBaba: To so človeške misli in želje. Če mislite, »jaz sem človek«, potem se bodo človeške poteze, recimo jeza in ljubosumje, odzrcalile nazaj k vam. Toda vi niste človeški. Božanski ste. Vi ste Bog. Mislite in čutite: »Jaz sem božanski.« Potem boste mislili in doživljali samo ljubezen, kajti Bog je Ljubezen. Vseposod je vse Ljubezen, samo Ljubezen.

V: Delam tudi napake. Vedno iste. Ali jih lahko predam Babi?

SaiBaba: Seveda. Vedno sem pripravljen. Predajte mi svoje življenje. Bodite moje orodje. Jaz delujem skozi vas.

V: Potemtakem tudi negativne misli in dejanja izvirajo iz Tebe?

SaiBaba: To so človeške misli in dejanja. Bog je samo ljubezen. Vi ste božanski. Bodite Ljubezen. Delujte v Ljubezni.

(Odlomki iz knjig Moj Baba in jaz in Seeking Divinity)

Vprašanje za premislek:

Katera dejanja, po našem mnenju, imajo najboljše posledice, katera pa imajo najslabše?

Kakšna misel me vodi skozi življenje?